

Albatros - Brontosauři

- Hmi
1. Totemy malovaný se sovími křídly
E
a stopou z vlčích drápů
Hmi D
a křeslo pro šerifa, to pro jeho vážnost,
A
když se zasedá,
Emi
a hlína bez trávy a z blízky skály kámen,
Hmi
co v kruhu oheň chrání,
G A
lampičky na chatách, když prší a je ti smutno,
Hmi
abys' viděl, kam se dát.
2. Všude dobří lidé žijí,
ale na osadách dobro je jak zákon,
i když, jako všechno na hodnotách ztrácí,
i dobro odřenej má hřbet,
to jak se unavení lidé v pátek
zpátky na osady vrací
a ještě chvíli trvá, než si zvyknou,
že vyměnili svět.
3. A starý tepláky a konzervy a košile
a kytary a lásky
a písničky, co neztratily nikdy
moudrost ani klid,
[: chraňte tu nádheru, vy romantičtí blázní,
už pro to věčný mládí,
ten, kdo si umí hrát, ten stárnout nemá čas,
a kdo by nechtěl žít? :]